

KUDRET-İ MEVLÂ

Seyreyle güzel Kudret-i Mevlâ neler eyler
Allah'a sığın Adl-i Te'âlâ neler eyler

Elbet yürüdür fermanını Kâdir-i Kayyum
Herkeselââyık sırr-ı tecellâ neler eyler

Âlemleri var eyleyen Allahü Alîm'dir
Gözler görecek mihr-i muallâ neler eyler

Eltâf-ı Kadim rahm-i Azim Bâri Teâlâ
Kerem-i Kerîm şems-i mücella neler eyler

Lutfî der-i dergâh-ı ilâhi de sebât et
Nazlı niyâz et Hakk'a temennâ neler eyler

ALVARLI MEHMED EFE

İLİM İLİM BİLMEKTİR

İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsin
Ya nice okumaktır

Okumaktan murat ne
Kişi Hak'kı bilmektir
Çün okudun bilmezsin
Ha bir kuru emektir

Okudum bildim deme
Çok taat kıldım deme
Eğer Hak bilmez isen
Abes yere yelmektir

Dört kitabın ma'nisi
Bellidir bir elifte
Sen elifi bilmezsin
Bu nice okumaktır

Yiğirmi dokuz hece
Okursun uçtan uca
Sen elif dersin hoca
Ma'nisi ne demektir

Yunus Emre der hoca
Gerekse bin var hacca
Hepisinden iyice
Bir gönüle girmektir

YUNUS EMRE

KAR ŐİİRİ

Karın yağdığını görünce
Kar tutan toprağı anlayacaksın
Toprakta bir karış karı görünce
Kar içinde yanan karı anlayacaksın

Allah kar gibi gökten yađınca
Karlar sıcak sıcak saçlarına değince
Başını önüne eğince
Benim bu Őiirimi anlayacaksın

Bu adam o adam gelip gider
Senin ellerinde ryam gelip gider
Her affın içinde bir intikam gelip gider
Bu Őiirimi anlayınca beni anlayacaksın

Ben bu Őiiri yazdım aşkın çeşidi
Öyle kar yađdı ki elim řd
Ruhum seni düşününce ışıdı
Her Őeyi beni anlayınca anlayacaksın

SEZAI KARAKOÇ

İBRÂHÎM

ibrâhîm
içimdeki putları devir
elindeki baltayla
kırılan putların yerine
yenilerini koyan kim

güneş buzdan evimi yıktı
koca buzlar düştü
putların boyunları kırıldı
ibrâhîm
güneşi evime sokan kim

asma bahçelerinde dolaşan güzelleri
buhtunnasır put yaptı
ben ki zamansız bahçeleri kucakladım
güzeller bende kaldı
ibrâhîm
gönlümü put sanıp da kıran kim

ASAF HALET ÇELEBİ

BEN HAYATTA EN ÇOK BABAMI SEVDİM

Ben hayatta en çok babamı sevdim
Karaçalılar gibi yerden bitme bir çocuk
Çarpık bacaklarıyla -ha düştü, ha düşecek-
Nasıl koşarsa ardından bir devin

O çapkın babamı ben öyle sevdim

Bilmezdi ki oturduğumuz semti
Geldi mi de gidici - hep, hep acele işi
Çağın en güzel gözlü maarif müfettişi
Atlastan bakardım nereye gitti
Öyle öyle ezber ettim gurbeti

Sevinçten uçardım hasta oldum mu,
Kırkı geçerse ateş, çağırırlar İstanbul'a
Bi helallaşmak ister elbet , diğ'mi oğluyla!
Tifoyken başardım bu aşk oy'nunu,
Ohh dedim, göğsüne gömdüm burnumu,

En son teftişine çıkana değin
Koştururken ardından o uçmaktaki devin,
Daha başka tür aşklar, geniş sevdalar için
Açıldı nefesim, fikrim, caneğim
Hayatta ben en çok babamı sevdim.

Can YÜCEL

SİZİN HİÇ BABANIZ ÖLDÜ MÜ?

Sizin hiç babanız öldü mü?
Benim bir kere öldü kör oldum
Yıkadılar aldılar götürdüler
Babamdan ummazdım bunu kör oldum
Siz hiç hamama gittiniz mi?
Ben gittim lambanın biri söndü
Gözümün biri söndü kör oldum
Tepede bir gökyüzü vardı yuvarlak
Şöylesine maviydi kör oldum
Taşlara gelince hamam taşlarına
Taşlar pırıl pırıldı ayna gibiydi
Taşlarda yüzümün yarısını gördüm
Bir şey gibiydi bir şey gibi kötü
Yüzümden ummazdım bunu kör oldum
Siz hiç sabunluyken ağladınız mı?

CEMAL SÜREYA

İNSAN YALNIZ ANNESİNİ SEVER

İnsan annesini sever ve tanrıya inanır
bir orta noktası yoktur dünyanın
garip şekiller çizilebilir.
değişim bir yerde mutlaka gereklidir
su beyaz ama yalnız beyaz değil
yanında ötekiler var
yeryüzü dar dünya küçük mü neymiş
herkes sefertasını alsın
bozuk paralar hazır olsun diyorlar
sen mi konuşuyorsun kim konuşuyor
benim bildiklerimi de sen bilmiyorsun
ben boşlukları dolduruyorum

.....
bazı boşluklar dolmuyor
üstünü çizdiğim yerler doğruymuş
mesela Türkiye'yi kimse sevmiyor
çünkü Ginsberg yalancının tekidir
(ama o kadar yalanı boşuna mı söyledi?)
sevgilini dağa kaldırmış haydut bile gelsin
ona da güleryüz göstereceksin
felsefesinden hareket ediliyor
ölü kırlangıçlar bulunuyor yolda
insan gülerken gömecek sevdiğini çukura
nasılsa herşey bir gök altında
bir gökyüzünde güleryüz gösterir
ışık kırılır... Toprak ağırdır... Su beyaz
başkası nereye kadar gitmişti
oraya kadar gösterdin bana
herkesin elinde tuttuğu kağıtları
yanındakine göstermeden okuması
zor biliyorsun ama ben bilmiyordum
gösterdim ona ve sana niye ben bilmiyordum
nasıl duruyor yerli yerinde
diye bir soru sormuştuk bir kubbenin altında
belki kendime doğru bakarak bir konuşsam
bir yerde sakallarıyla Fidel
bir yerde sakallarıyla İmam
ve Kaddafi rengi gözlerin senin
nereye doğru bakacaklar?
diye de sorulabilirdi
şimdi yalnız soruları kaldırırsam
kendimi görebilirim yalnız
çığıklar atarak geçen gençliğimi
bile bir yere kaldırıyor sorular

orada o var sen varsın
burada kendini ayıklayan ben
yine de kaçmıyorum
sığınacak bir yer de aramıyorum
bir hain var aramızda ona yer açıyorum
ne de olsa sonuna kadar ihanete açığız
artık iyice anladım
insan yalnız annesini sever
ve tanrıya inanır yalnız

İBRAHİM KİRAS